

موشک‌های بالستیک ایران جزیی از هر توافقی با ایران خواهد بود. چنانچه اهمیت سامانه‌ها و تسلیحات موشکی به‌عنوان ستون فقرات بازدارندگی و ایجادکننده موازنه قدرت برای جمهوری اسلامی ایران به‌خوبی تبیین نشود، ممکن است نخبگان ایرانی در تعاملات خود با غرب و به‌طورویژه در دوران ریاست‌جمهوری جو بایدن^۱ دچار سوءمحاسبه شوند و درمقابل تبیین اهمیت و قدرت بازدارندگی سامانه‌ها و تسلیحات موشکی، ضریب خطا و اشتباه برای سیاست‌گذاران و به‌طورویژه در حوزه دفاعی را به حداقل می‌رساند. بنابراین سؤال اصلی که مطرح می‌شود، این است که موشک‌ها چه ویژگی‌ها و مشخصاتی دارند که باعث شده است که ایران توسعه موشک‌ها را سرلوحه سیاست‌های دفاعی خود قرار دهد؟ هدف از انجام این پژوهش نیز تبیین و تشریح ویژگی‌های راهبردی و بازدارندگی تسلیحات موشکی با تمرکز بر جمهوری اسلامی ایران است.

شلینگ در کتاب ارزشمند تسلیحات و نفوذ، عقیده دارد موشک‌ها ابزار قدرت صدمه هستند؛ به این معنی که با شلیک آنها، اهداف و منافع دشمن آسیب می‌بیند اما توان نظامی او نابود نمی‌شود. به‌نظر شلینگ موشک‌ها با برخورداری از چنین خواصی دارای خشونت‌ی نهفته و ابزار مناسبی برای بازدارندگی هستند، زیرا به‌این ترتیب می‌توانند رفتار دشمن را کنترل کنند. به‌این ترتیب موازنه وحشت شکل می‌گیرد و کشورها به‌منظور اجتناب از جنگ به دیپلماسی روی می‌آورند و موشک‌ها ابزار دیپلماسی می‌شوند. به‌نظر شلینگ، به‌این ترتیب پیروزی در جنگ ممکن نیست اما کشورها باید به لزوم حفظ توانایی ضربه‌دوم واقف باشند و بهترین سلاح را خوب پنهان کنند تا برای ضربه‌دوم به‌کاررود؛ به‌نظر او ضربه‌دوم، قابلیت آن انگیزه ضربه اقدام به ضربه اول را ازبین می‌برد؛ به‌این ترتیب موشک‌ها می‌توانند از نظر بازدارندگی اهمیت بسیاری داشته‌باشند و با تجهیز به تسلیحات موشکی می‌توان بر رفتار و گزینه‌های طرف مقابل تأثیرگذار بود و دشمن را به درد و رنج تهدید و از وقوع جنگ تا حد زیادی جلوگیری کرد. (عسگرخانی، ۱۳۸۳: ۱۲۸)